

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/58426 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 25 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juni 2007, verzonden op 29 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

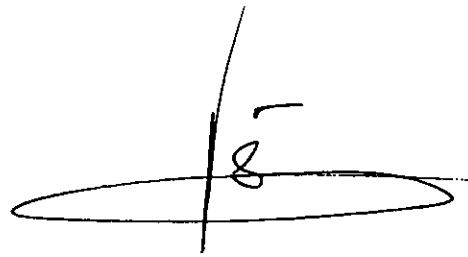
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 augustus 2007

282-490.

Verzonden: 31 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

Koductie 2

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/58426

Datum uitspraak: 25 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Armeense nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. W.J.C. Robben,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 2 november 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 18 oktober 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 29 november 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 17 april 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit Armenië, waar hij werkte voor een wetenschappelijke studentenvereniging. Op 10 of 20 mei 2004 heeft eiser met vier anderen een studentendemonstratie georganiseerd. De rector heeft de deelnemers toegesproken en twee organisatoren van de demonstratie die tegen de rector in gingen zijn van de universiteit gestuurd. Omdat zij van de Universiteit verwijderd zijn moesten zij per 1 juli 2004 in dienst. Zij zijn naar gestuurd. Een maand later hoorde eiser dat zij zijn overleden. Op 2 en 3 juli 2004 was er een bijeenkomst met de leider van de partij van Artaruntjan. Eiser is het niet eens met de ideeën van deze partij en is daarom ook geen lid van deze partij. Op 5 juli 2004 is eiser van huis opgehaald en meegenomen naar het politiebureau, hij is verhoord, mishandeld en geslagen omdat hij weigerde een verklaring te ondertekenen. Na drie dagen was eiser bewusteloos. Eiser is toen opgehaald door zijn vader. Zijn vader moest een verklaring ondertekenen dat eiser een politieagent heeft mishandeld. Na zijn vrijlating kreeg eiser problemen met criminele groeperingen in de wijk omdat hij drie dagen op het politiebureau heeft verbleven. Eiser is enige tijd bij zijn zuster in huis geweest. Toen hij naar huis ging werd hij opgewacht door een aantal mensen waaronder de politieagent die hem heeft mishandeld. Eiser is toen gevlucht. In september 2004 ontdekte de vader van eiser dat er een bevel was om eiser van de universiteit te verwijderen. Voorts heeft eiser van zijn vader vernomen dat er een arrestatiebevel tegen hem is uitgevaardigd en dat hij zich moet melden bij de gewone en de militaire politie.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd, niet in staat is om gedetailleerd over zijn reis te verklaren en zijn asielrelaas een positieve overtuigingskracht ontbeert onder meer omdat eiser een vervalst document heeft overgelegd en niet nader onderbouwde, tegenstrijdige en bevreemdingwekkende verklaringen heeft afgelegd. Dientengevolge acht verweerder het relaas en de vrees voor vervolging van eiser ongeloofwaardig en is de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen. Eiser heeft daartoe, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Eiser stelt zich op het standpunt dat hij in Armenië gegronde vrees heeft voor vervolging en bij terugkeer een reëel risico loopt om te worden behandeld in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser heeft meer documenten overgelegd waar dit uit blijkt dan het door verweerder vals bevonden document. Ten aanzien van het vals bevonden document merkt eiser op dat de politie wellicht per ongeluk een kopie heeft meegegeven in plaats van het originele document. Dat eiser tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over de oppositiepartijen in Armenië is niet juist en voor zover eiser al tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd komt dit doordat eisers geheugen hem af en toe in de steek laat. Voorts verwijst eiser naar de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (de Definitierichtlijn). Op grond van artikel 4 van de Definitierichtlijn dient verweerder rekening te houden met alle overgelegde documenten.

De rechtbank overweegt als volgt.

5. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.

6. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft overgelegd, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen.

7. Verweerder heeft gemotiveerd uiteengezet dat hij aan eiser toerekent dat ter staving van zijn aanvraag geen documenten zijn overgelegd als bedoeld in dit artikel. Dat de reisagent eiser heeft verplicht zijn paspoort bij hem achter te laten, kan niet afdoen aan eisers eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing - waar mogelijk - van zijn reis- en asielrelaas. Bij zijn beslissing aan eiser toe te rekenen dat hij geen reispapieren heeft overgelegd heeft verweerder voorts betrokken dat eiser naar zijn oordeel geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute heeft afgelegd. Dat oordeel is niet kennelijk onredelijk.

Verweerder heeft eiser derhalve in redelijkheid kunnen toerekenen dat hij geen reispapieren heeft overgelegd. Dat eiser ter staving van zijn aanvraag wel andere documenten heeft overgelegd kan aan het voorgaande niet afdoen. Het is aan verweerder om te bepalen welke documenten noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag en ter onderbouwing daarvan hadden kunnen en moeten worden overgelegd.

Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas.

8. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiser hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.

9. Uit het bestreden besluit blijkt dat verweerder van oordeel is dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert, onder meer omdat eiser een vals of vervalst asieldocument heeft overgelegd ter ondersteuning van zijn relaas en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de datum van de demonstratie en de namen van (oppositie) partijen in Armenië.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich, mede in het licht van de omstandigheid dat eiser zelf weinig heeft gedaan om zijn asielrelaas nader te concretiseren of de authenticiteit van het door hem overgelegde en vals bevonden document aannemelijk te maken, in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. Hierbij verwijst de rechtbank naar het bestreden besluit waarin verweerder voldoende gemotiveerd uiteenzet waarom het door eiser overgelegde document, van de politie te Jerevan van 8 september 2004, vals is bevonden (het overgelegde document is een kleurenkopie in plaats van een origineel document) en de verklaringen van eiser tegenstrijdig en bevreemdend wekkend zijn. Zo heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de omstandigheid dat eiser is ondergedoken bij familie, waar hij eenvoudig is op te sporen, en de eenvoudige wijze waarop eiser naar zijn zeggen

zijn land heeft kunnen uitreizen, bevreemdingwekkend zijn en daarom niet overtuigen. De door eiser gegeven verklaringen voor de tegenstrijdigheden en de bevreemdingwekkende omstandigheden in zijn relaas, hoeven verweerder niet tot een ander oordeel te brengen.

11. De stelling van eiser dat verweerder alleen het document van de politie van Jerevan van 8 september 2004 heeft beoordeeld en geen rekening heeft gehouden met de overige door hem overgelegde documenten, wordt niet gevolgd. Verweerder heeft deze documenten meegewogen, maar deze hebben volgens verweerder niet die waarde die eiser daaraan gehecht wenst te zien. Deze documenten kunnen het gegeven dat het belangrijkste document vals is bevonden niet wegnemen zodat verweerder ook geen aanleiding heeft hoeven te zien deze documenten nader te onderzoeken. Anders dan eiser stelt staat de Definitierichtlijn er niet aan in de weg dat verweerder de documenten heeft gewogen op deze wijze.

12. De samenwerkingsverplichting in de Definitierichtlijn brengt niet mee dat de nationale regel dat het aan eiser is om een vertaling van een door hem overgelegd document te overleggen, in alle gevallen zonder meer opzij geschoven moet worden. Omstandigheden waaronder dat het geval zou kunnen zijn, zijn niet gebleken.

13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielaanvraag van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert en de verklaringen van eiser niet geloofwaardig kunnen achten.

14. De door eiser aangehaalde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 27 februari 2004 leidt niet tot een ander oordeel. In die zaak was geen enkel document onderzocht. Nu de strekking van eisers relaas is dat de overige door hem overgelegde documenten eenzelfde inhoud hebben als het vals bevonden document heeft verweerder niet meer hoeven onderzoeken dan reeds is gedaan.

15. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 06/58426

5

De beslissing

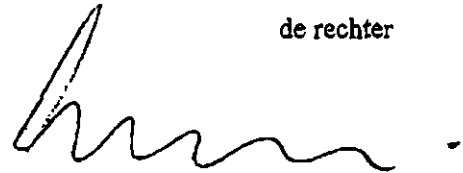
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 25 juni 2007 in tegenwoordigheid van de griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**29 JUN 2007**

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380
Aantal pagina's: 18

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4419 B	18 JUL 2007
ZAAKNR. 5030	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. H.L. Boel
jurist

mr. J.J.T. van Lee
advocaat

mw. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mw. mr. M.H.R. de Boer
jurist

mr. T. Arts
jurist

mw. mr. Y.G.F.M. Coenders
advocaat

mr. E.C. Sluiter
jurist

mw. mr. J. Nourhussen
advocaat

mw. mr. M. Stoetzer - van Esch
advocaat

mr. W.J.C. Robben
jurist

mr. K.C. Victorlan
jurist

HOGER BEROEP

ARNHEM, 18 juli 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Burger van Rusland
IND-nummer : 0409.23.0295
Ons kenmerk : WR / WR / 0500096

Geachte heer, mevrouw,

1.0 Appellant is de heer, van Armeense nationaliteit. Te dezer zake kiest appellant woonplaats te Arnhem, Eusebiusbuitensingel 5, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel Nederland. Appellant heeft mr W.J.C. Robben, met het recht van substitutie, bijzonder gemachtigd tot het indienen van het onderhavige hoger beroep. Een machtiging dienaangaande treft u bij deze aan (productie 1). De kosten voor het griffierecht dient van de rekening courant van het kantoor van ondergetekende te worden afgeschreven.

2.0 Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem (verder: de uitspraak) (productie 2), uitgesproken op 25 juni 2007, AWB 06/58426, waarbij het beroep d.d. 29 november 2006 ongegrond werd verklaard.

Dit appèlschrift berust op de navolgende grieven:

3.0 In rov. 12 staat:
"De samenwerkingsverplichting in de Definitieverrichtlijn brengt niet mee dat de nationale regel dat het aan eiser is om een vertaling van een door hem overgelegd document te overleggen, in alle gevallen zonder meer opzij geschoven moet worden. Omstandigheden waaronder dat het geval zou kunnen zijn, zijn niet gebleken."

3.1 Appellant stelt zich op het standpunt dat de verplichting van verweerder om in de eerste asielpprocedure overgelegde documenten te onderzoeken, niet afhankelijk is van de vraag of de betreffende documenten zijn vertaald. De rechtbank heeft dit ten onrechte miskend.

4.0 In rov. 11 staat:
"De stelling dat verweerder alleen het document van de politie van Jerevan van 8 september 2004 heeft beoordeeld en geen rekening heeft gehouden met de overige door hem overgelegde documenten, wordt niet gevolgd. Verweerder heeft deze documenten meegewogen, maar deze hebben volgens verweerder niet de waarde die eiser daaraan gehecht wenst te zien. Deze documenten kunnen het gegeven dat het belangrijkste document vals is bevonden niet wegnemen zodat verweerder ook

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

geen aanleiding heeft hoeven te zien deze documenten nader te onderzoeken. Anders dan eiser stelt, staat de Definitierichtlijn er niet aan in de weg dat verweerder de documenten heeft gewogen op deze wijze."

4.1 Artikel 4, derde lid, aanhef en onder b van de Definitierichtlijn eist dat rekening wordt gehouden met overgelegde documenten. Dit is een minimumnorm. In de nadere gronden van beroep van 6 april 2007 is verwezen naar een uitspraak van Rb 's-Gravenhage, zp Leeuwarden, 27 februari 2004, AWB 04/5880 (**productie 3**), welke uitspraak door u is bevestigd (NAV 2004/204). Uit de betreffende uitspraken blijkt dat, indien het relaas ongeloofwaardig is, maar er zijn documenten die de ongeloofwaardigheid zouden kunnen wegnemen, er, ingeval sprake is van een eerste asielaanvraag, een onderzoeksplicht rust op verweerder die verder gaat dan uitsluitend een onderzoek door de KMar of het bureau documenten.

4.2 In casu is bij de zienswijze van 6 oktober 2006 een brief overgelegd van de politie in Jerevan, waarin een uitleg wordt gegeven over het feit dat er een kleurenkopie is afgegeven. Deze brief had moeten worden onderzocht, omdat deze brief het eerder ingenomen standpunt van verweerder weerlegt, althans zou kunnen weerleggen.

4.3 Appellant acht het in strijd met het Nederlandse recht; het UNHCR Handbook; en de Definitierichtlijn om geen onderzoek te doen naar de brief van de politie te Jerevan die in de zienswijze is overgelegd. Voorts stelt appellant dat de rechter heeft geoordeeld in strijd met genoemde recht.

4.4 Appellant stelt dat hij bij terugkeer naar Armenië gegronde vrees heeft voor vervolging en een reëel risico loopt om te worden behandeld in strijd met artikel 3 EVRM. Nu appellant bewijs heeft overgelegd dat deze stelling staat, is de weigering van verweerder om dit bewijs te onderzoeken in strijd met het Vluchtelingenverdrag, artikel 3 EVRM en artikel 13 EVRM. Het feit dat de rechtbank evenmin belang hecht aan bewijsmateriaal inzake een schending van artikel 3 EVRM is eveneens in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 13 EVRM.

5.0 Om bovenstaande redenen verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak te vernietigen, zelf in de zaak te voorzien, althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank en verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. W.J.G. Robben